

### متن پرسش

سلام استاد همون طور که همه می دونیم ما برای کمال آفریده شدیم و همه ی ما چه بخواهیم چه نخواهیم کمال طلب هستیم ولی در این بین افرادی هستند که حالا به واسطه ی دلایل طبیعی و ارثی یا به واسطه ی دلایل تربیتی این خصیصه در آن ها بیش از حد رشد پیدا کرده و این افراد در همه ی زمینه های ممکن پیش رویشان اعم از مادی یا معنوی ناخودآگاه میل شدید به بهترین و کاملترین دارند در نتیجه چون عالی ترین و کاملترین همیشه اتفاق نمیفته این افراد همیشه در حال ملامت کردن خودشون هستند و این ملامتگری آزارشون میده. می خواستم بدونم راه کار شما از منظر دین برای این افراد چیه؟ چه طور میشه حس قناعت و کمتر خواهی را مخصوصا در افراد مذهبی و مخصوصا در زمینه های معنویدر این افراد ایجاد کرد؟ تشکر

### متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: فطرت انسانی در عین کمال طلبی و نظر به کمال مطلق اگر از طریق رعایت دین خدا همواره بیدار و زنده نگه داشته شود احساس داشتن نور خدا را و انس با حضرت حق را در خود می یابد. به همین جهت اگرچه به کمال مطلق نمی رسد احساس محرومیت از آن نیز ندارد و به همین جهت است که قرآن می فرماید: «الا بذكر الله تطمئن القلوب» یعنی هر انسانی با هر استعدادی تنها از طریق یاد حضرت حق و انس با او که همان رعایت احکام الهی است، به آرامش خواهد رسید. موفق باشید